

§ 5.

Testamenter og Arvpagter, om hvilke det godtgjøres, at de forinden den 1ste April 1870 ere oprettede af Personer, der vare hjemmehørende i de paagjældende Districter, beholde den samme Gyldighed og Retsvirkning, som efter Forordningen af 4de Februar 1854 vilde tilkomme dem.

§ 6.

Den Ret, som ved Forordningerne af 13de Mai 1769 og 22de November 1837 samt Placaten af 17de Marts 1847 er tillagt Grundeiere paa Landet til ved Testament at disponere over deres Gaarde med Tilbehør, skal ikke blot gjælde med Hensyn til Landeieendomme i de paagjældende Districter af 1 Tønne Hartkorns Størrelse eller derover, men ogsaa tilkomme vedkommende Eiere med Hensyn til de faste Eiendomme under 1 Tønne Hartkorn, som de den 1ste April 1867 besidde i de nævnte Districter, og som hidtil have været undergivne de i Forordningen af 18de Juni 1777 omhandlede særegne Arvregler.

§ 7.

Forsaauidt der efter den 1ste April 1867 endnu i de nævnte Districter maatte findes kongelige Fæstesteder, forblive de for saadanne hidtil gjældende særegne Regler uforandrede.

§ 8.

Overdragelser, Pantfættelser eller andre Behæftelser af faste Eiendomme med Tilbehør i de paagjældende Districter skulle, naar de gyldigen ere foretagne forinden den 1ste April 1867, og de derhos ere indførte i Contract- eller Panteprotocollerne for den Jurisdiction, hvorunder vedkommende Eiendom er beliggende, uforandret forblive i Kraft ogsaa imod Trebdiemand.

Uligemaade skulle Pantfættelser af visse bestemt angivne Løssregjenstande eller Indbegreb af saadanne, naar de forinden den 1ste April 1867 gyldigen ere foretagne af Personer, hjemmehørende i de paagjældende Districter, og de derhos ere indførte i Panteprotocollerne for den Jurisdiction, hvor Udstederen havde sit personlige Børnething, forblive i Kraft som hidtil

ogsaa imod Trebdiemand, saalænge Udstederen forbliver boende i Jurisdictionen. Flytter han derimod til en anden, bør ny Thinglæsning eller Protocollation skee ved den nye Jurisdiction, hvorunder han tager Bopæl, til 1ste eller 2det Thing, efterat Flytningen er foregaaet.

Hvad angaaer de forinden den 1ste April 1867 protocollerede Pantfættelser af Alt, hvad Debitor eier og eiende vorder, da skulle disse i Henseende til de faste Eiendomme, som Debitor den 1ste April 1867 eier i den eller de Jurisdictioner, hvori Protocollationen er skeet, anses lige med specielle Pantfættelser af vedkommende Eiendomme. Forøvrigt skulle Retsstriverne, saasnart der for de paagjældende Districter indrettes nye Panteregistre, ved et Proclama med Aars og Dags Varjel indkalde de Pantefordringer, som hidrøre fra protocollerede Pantfættelser af Alt, hvad Debitorerne eie og eiende vorder. Indgive da Creditorerne ikke inden Proclamaets Udløb behørig Anmeldelse om, i hvilket Omfang de ville have deres Pantefordringer holdte i Kraft, bortfalder disse Retsvirkning i Forhold til Trebdiemand, forsaavidt angaaer Debitorernes Løssøre saavel som de faste Eiendomme, som de have afhændet inden eller maatte erhverve efter den 1ste April 1867. Er derimod en saadan Anmeldelse betimelig fremsat, forbliver vedkommende Pantefordring i Kraft i det Omfang, som af Creditor er forlangt.

Underpantrettinger, der ikke ere protocollerede ved den rette Jurisdiction, beholde vel deres Gyldighed indtil den 1ste April 1867, men efter dette Tidspunkt berøver deres Retsvirkning i Forhold til Trebdiemand paa, at den kongerigste Lovgivning angaaende Thinglæsning (Protocollation) iagttages. Forsaauidt efter de hidtil gjældende Regler Debtors Samthkke maatte udføres til Protocollationen, skal Creditor dog være fritagen for at tilveiebringe det, naar han paaviser, at Forbringeren ikke efter denne Lovs Kundgjørelse fra hans Side har kunnet opsiges til Udbetaling inden den 1ste April 1867. De uprocollerede Underpantrettinger, som tilkomme Børn imod deres Fader for udsagt Mødrenears samt Umyndige eller Umyndiggjorte imod deres Værger eller Curatorer for